

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 11.04.1963, sp. zn. 4 Tz 9/63, ECLI:CZ:NS:1963:4.TZ.9.1963.1

Číslo: 42/1963

Právní věta: Přijme-li soud záruku nabídnutou společenskou organizací za nápravu pachatele, vezme v úvahu také výchovnou sílu kolektivu a uloží trest se zřetelem k této okolnosti. Při ukládání trestu obžalovanému, u něhož přijal soud záruku společenské organizace za jeho nápravu, nutno tuto záruku vztahovat na celé potrestání a nikoliv jen na některý druh trestu. Vedle trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel u řidiče z povolání nelze uložit trest nápravného opatření beze změny zaměstnání.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 11.04.1963

Spisová značka: 4 Tz 9/63

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Nápravné opatření, Ukládání trestu, Zákaz činnosti, Záruka společenské organizace

Předpisy: 140/1961 Sb. § 31
§ 201 141/1961 Sb. § 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v Liberci byl obžalovaný uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. a odsouzen podle téhož zákonného ustanovení k trestu nápravného opatření v trvání 10 měsíců s 15procentní srážkou z odměny náležející mu za práci a vzhledem k záruce nabídnuté ve smyslu § 4 odst. 1 tr. ř. základní organizací ROH Divadla F. X. Šaldy v Liberci za nápravu obžalovaného, kterou soud přijal, bylo vysloveno, že nebude obžalovanému uložen trest zákazu řízení motorových vozidel.

Trestného činu se obžalovaný podle správného zjištění okresního soudu dopustil tím, že v noci z 28. srpna 1962 v Liberci řídil v podnapilém stavu osobní auto.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu tento rozsudek ve výroku o trestu zrušil a okresnímu soudu v Liberci přikázal, aby věc znovu v potřebném rozsahu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Podle § 4 odst. 1 tr. ř. soud po přijetí záruky společenské organizace za nápravu obžalovaného může zejména, pokud to trestní zákon připouští, povolit podmíněný odklad výkonu trestu, uložit trest nápravného opatření nebo jiný druh trestu, který není spojen s odnětím svobody, nebo upustit od potrestání.

Podle § 31 odst. 1 tr. zák. při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne soud ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k možnosti nápravy a poměrům pachatele. Přijme-li soud záruku nabídnutou společenskou organizací za nápravu pachatele, vezme v úvahu také výchovnou sílu kolektivu a uloží trest se zřetelem k této okolnosti.

Z uvedených ustanovení je tedy patrné, že při ukládání trestu obžalovanému, u něhož přijal soud záruku společenské organizace za jeho nápravu, nutno tuto záruku vztahovat na celý trest a nikoliv jen na některý jeho druh.

Pochybil tedy okresní soud jednak tím, že přijetí záruky společenskou organizací omezil jen na trest zákazu činnosti – zákazu řízení motorových vozidel a jednak tím, že tento druh trestu neuložil, když správně zjistil, že předchozí způsob života obžalovaného a zejména jeho náchylnost k požívání alkoholických nápojů, ačkoliv jde o řidiče z povolání, bylo na místě, aby tento druh trestu byl obžalovanému uložen.

Okresní soud se při projednávání možnosti přijetí záruky společenské organizace za nápravu obžalovaného nedostatečně zabýval otázkou, zda kolektiv, který tuto záruku nabízel, je dostatečně způsobilý uplatnit na obžalovaném svou výchovnou sílu.

Nelze totiž pominout, že podle zprávy VB ve spise založené byla již v roce 1961 podána ZV ROH Divadla F. X. Šaldy v Liberci zpráva, že obžalovaný napadl v podnapilosti v klubu divadla občana K. a udeřil jej pěstí do obličeje, že případ byl vyřízen jako přestupek proti alkoholismu, že obžalovaný dále občas požívá alkoholické nápoje, byl soudně dvakrát odsouzen za trestné činy spáchané pod vlivem požitého alkoholu a že vzhledem k pokračování obžalovaného v této činnosti není vliv zmíněného kolektivu na chování obžalovaného nijak patrný.

Z hlediska uložení trestu zákazu činnosti řídit motorová vozidla měl soud zvážit otázku spolehlivosti obžalovaného jako řidiče z povolání jednak při úvaze o uložení tohoto druhu trestu a jednak při úvaze o přijetí nabídnuté záruky společenské organizace. Současně měl uvážit, že vedle trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel u řidiče z povolání nelze uložit trest nápravného opatření beze změny zaměstnání, neboť zákaz řízení motorových vozidel vylučuje, aby odsouzený vykonával zaměstnání řidiče. Proto trest nápravného opatření beze změny zaměstnání a trest zákazu řízení motorových vozidel u řidičů z povolání se vzájemně vylučují.

Tím, že okresní soud při výměře trestu obžalovanému nepostupoval shora naznačeným způsobem, porušil zákon.